

skulle betale for varerne, der stod på hylderne.

Så da den første øl uden beregning var drukket, og kasseapparatet ringede for den næste, drog de fornærmede af sted for ikke at vise sig mere i den »dyre« butik.

Vi skulle i alt fald ikke spinde guld på deres besøg.

Det var lange arbejdsdage. Hver morgen klokken fem kørte Erik på sin gamle Nimbus motorcykel med sidevogn ind til grønttorvet for at købe friske varer til butikken. Om vinteren var det en kold tur. Dengang var der ikke noget, der hed vindtæt skindtøj, men avisen fra den foregående dag kunne bruges som **isolering** under frakken. Hjemme igen skrev han pris-

Eriks opsøgende kundearbejde foregik på den gamle **motorcykel** i al slags vejr. Men ikke alle steder var »forsikringsmanden«, der jo foruden at tegne forsikringer også var inkassator, lige velkommen, når han stod på måtten iført sydvest ...